

משנה ראש השנה פרק ב

[א] אם אינן מכירין אותו משלחין אחר עמו להעידו
בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם משקלקלו המינין התקינו שלא יהו מקבלין אלא
מן המכירים:

[ב] בראשונה היו משיאין משואות משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין יוצאין:
[ג] כיצד היו משיאין משואות? מביאין כלונסאות של ארז... ומוליך ומביא ומעלה ומוריד עד שהוא

רואה את חברו שהוא עושה כן בראש ההר השני וכן בראש ההר השלישי:
[ד] ומאין היו משיאין משואות? מהר המשחה לסרטבא... ומבית בלתי **לא זזו משם** אלא מוליך
ומביא ומעלה ומוריד עד שהיה **רואה** כל הגולה לפניו כמדורת האש:

[ה] חצר גדולה היתה בירושלים ובית יעזק היתה נקראת ולשם כל העדים מתכנסים...
בראשונה **לא היו זזין משם** כל היום התקינו רבן גמליאל הזקן שיהו מהלכין אלפים אמה...
ולא אלו בלבד, אלא אף **החכמה הבאה לילד** והבא להציל מן הדליקה ומן הגייס...
[ו] כיצד בודקין את העדים?...

[ז] ראש בית דין אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש.
בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו
ר' אלעזר בר צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו שכבר קדשוהו שמים:

[ח] דמות צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל... שבהן **מראה** את ההדיטות ואומר הכזה **ראית** או כזה
מעשה שבאו שנים ואמרו **ראינהו** שחרית במזרח וערבית במערב אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שקר
הם כשבאו ליבנה קיבלן רבן גמליאל

- (א) 1 ועוד באו שנים ואמרו: **ראינהו** בזמנו – ובלילה בעיבורו לא **נראה**, וקיבלן ר"ג
- 2 אמר רבי דוסא בן הרכינס: עידי שקר הם -
- 3 והיאך מעדין על האשה **שילדה**, ולמחר כריסה בין שיניה?
- 4 אמר לו רבי יהושע: **רואה** אני את דבריך.
- (ב) 5 שלח לו רבן גמליאל: גוזר אני עליך שתבוא אצלי במקלך ובמעותיך ביום שחל יום
הכיפורים להיות בחשבונך
- (ג) 6 הלך ומצאו רבי עקיבה מצר, אמר לו: יש לי ללמוד שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי,
7 שנאמר: 'אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אותם' (וי' כג 4) –
בין בזמנן בין שלא בזמנן אין לי מועדות אלא אלו.
- (ד) 8 בא לו אצל רבי דוסא בן הרכינס, אמר לו: אם באים אנו לדון אחר בית דינו שלרבן
גמליאל, צריכין אנו לדין אחר כל בית דין ודין שעמד מימות משה ועד עכשיו,
9 שנאמר: 'ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל' (שמ' כד 9).
10 ולמה לא נתפרשו שמותן של זקנים?
- 11 אלא ללמדך שכל שלושה ושלושה שעמדו בית דין על ישראל הרי הן כבית דינו של משה.
- (ה) 12 נטל מקלו ומעויתו בידו והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונך.
13 עמד רבן גמליאל ונשקו בראשו ואמר לו: בוא בשלום, רבי ותלמידי –
14 רבי **בחכמה**, ותלמידי **שקיבלת** עליך את דברי!

פ"ג מ"א: ראוהו בית דין וכל ישראל נחקרו העדים ולא הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה הרי זה מעובר...

Parallels between Endings of Chapters 1 and 2 (Epiphora)

פרק ב משנה ט

פרק א משנה ט

אלה מועדי יי אשר תקראו אותם – אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר תקראו אתם..."
 במועדם
 בין בזמנן בין שלא בזמנן
 לוקחין בידם מקלות
 נטל מקלו בידו/ שתבוא אצלי במקלך
 ואינו יכול להלך/מהלך לילה ויום הלך ומצאו מיצר/ והלך ליבנה אצל ר"ג

Inclusio of Chapter 2

פ"ב מ"ח-מ"ט

פ"ב מ"א

היו מקבלים עדות החודש מכל אדם
 קיבלן רבן גמליאל
 שלא היו מקבלים אלא מן המכירים
 ותלמידי שקיבלתה עליך את דברי

Juxtaposition of Witnesses and Messengers / Beacons in Chapters 1-2

פ"א מ"ד	פ"א מ"ג	פ"ב מ"ב	פ"ב מ"א
על שני חדשים	על ששה חדשים	היו בראשונה	בראשונה
ניסן / תשרי	ניסן / תשרי	משיאין	מקבלין
את מתקנים	תקנת המועדות	משקלקלו הכותים	משקלקלו המינין
המועדות	המועדות	התקינו	התקינו
וכשהיה בהמ"ק	וכשהיה בהמ"ק	פ"ב מ"ה	פ"ב מ"ד
		לא היו זזים משם	לא זזו משם

Wordplays and Associative Connections in Chapter 2

פ"ב מ"ח-מ"ט

פ"ב מ"ז

בין בזמנן בין שלא בזמנן – בין שנראה בזמנו ובין שלא נראה בזמנו
 אין לי מועדות אלא אלו – מקדשים אותו
 אשר תקראו אותם אומר... מקודש מקודש
 אשר תקראו... אין לי מועדות אלא אלו שכבר קדשוהו שמים
 וקיבלן רבן גמליאל ראש בית דין

פ"ב מ"ח-מ"ט
היאך מעידין על האשה **שילדה**...
רבי **בחכמה**...

פ"ב מ"ה
... אלא אף **חכמה** הבאה **לילד**

Leitwort in Chapter 2

מ"ג-מ"ד: עד שהוא רואה

מ"ו: כיצד ראית את הלבנה

מ"ז: שנראה/שלא נראה בזמנו

מ"ח₁: מראה את ההדיוטות... הכזה ראית

מ"ח₂: ראינוהו... לא נראה; רואה אני את דבריך